

være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.«

2. Den anden sag vedrører en 45-årig T fra Irak, som var indrejst i Danmark i 1984 og havde opholds- og arbejdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2. T var tidligere straffet for grov volds-, narko- og berigelseskriminalitet. T var senest idømt fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 191, jf. § 89. Spørgsmålet om udvisning var udskilt til særskilt behandling i forbindelse med denne sag.

Flygtningenævnet udtalte til brug for sagen, at T's asylgrundlag fortsat bestod.

T blev ved byrettens- og ved landsrettens dom udvist. Sagen blev med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragt for Højesteret.

Højesteret udtalte blandt andet:

»Som anført af landsrettens mindretal ville tidspunktet for sædvanlig prøveløsladelse af tiltalte være indtrådt i oktober 1998, og tiltaltes straffe vil i hvert fald være afsonet i juni 1999, dvs. cirka 7 måneder fra afsigelsen af Højesterets dom. På denne baggrund og under hensyn til Flygtningenævnets udtalelse om den aktuelle risiko for, at tiltalte ved en tilbagevendt til Irak vil blive udsat for asylbegrundende overgreb fra de irakiske myndigheders side, bestemmer Højesteret nu, at udvisning ikke skal finde sted, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, nr. 5, og stk. 2 sammenholdt med udlændingelovens § 31 og § 50 samt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.«

Jeg skal henlede opmærksomheden på, at udlændingelovens § 26 er ændret ved lov nr. 473 af 1. juli 1998. Loven gælder for forhold, der er begået efter lovens ikrafttræden den 3. juli 1998. Efter den nugældende § 26, stk. 1, nr. 7, skal der ved vurderingen af, om den tiltaltes personlige forhold taler imod udvisning, ikke lægges vægt på forhold af asylretlig karakter. Vurderingen af spørgsmålet om asylretlige forhold taler imod udvisning afgøres efter udlændingelovens § 49 a i forbindelse med udsendelsen.«

Indenrigsministeriet har oplyst, at de to højesteretsafgørelser ikke giver Indenrigsministeriet anledning til at overveje en ændring af udvisningsbestemmelserne i udlændingeloven. Indenrigsministeriet har i den forbindelse bemærket, at der i begge sager som begrundelse for, at udvisning ikke skal finde sted, er henvist

til Danmarks forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Spm. nr. S 655

Til trafikministeren (3/12 98) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren oplyse, hvad det vil koste at installere videoovervågningsudstyr i de nye S-tog med henblik på at højne trygheden blandt passagererne og reducere omfanget af graffiti og hærværk?«

Begrundelse

Ministeren har i svar på spørgsmål nr. S 200 oplyst, at de nye S-tog er forberedt til opsætning af videoudstyr, hvilket indebærer, at der allerede under togets bygning er trukket de fornødne kabler gennem toget. DSB vil derfor forholdsvis let kunne opsætte videoudstyr i togene, såfremt det vurderes nødvendigt.

Spørgeren er af den opfattelse, at der må gøres en betydelig indsats for at bekæmpe utrygheden, graffiti-svineriet og hærværket i S-togene, specielt i de nye S-tog til mange milliarder kroner. Når de nye S-tog allerede er forberedt til videoovervågning, hvilket spørgeren finder logisk, fornuftigt og fremtidsrettet, må omkostningen ved at opsætte selve kameraet være minimal.

Spørgeren efterlyser en anslået pris for at installere alle nye S-tog med videoovervågningsudstyr, herunder et bud på hvad installation af videoovervågningsudstyr vil koste i gamle S-tog.

Svar (21/ 12 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Indsatsen mod utryghed, graffiti, hærværk m.v. er efter min opfattelse afgørende, såfremt S-togenes andel af den samlede trafik i Hovedstadsområdet skal fastholdes og styrkes.

DSB har ikke indhentet tilbud på levering og opsætning af videoudstyr til de nye S-tog. Ifølge det overfor DSB oplyste har omkostningerne ved etablering af videoovervågning i de nye metrotog i Stockholm imidlertid ligget på omkring